

ตอนที่ 5

พระคริสต์ผู้อาศัยอยู่ภายใน

ข้อพระคัมภีร์: รม.8:9-11, 28-29

- I. โรมบทที่ 8 สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นจุดศูนย์กลางของพระคัมภีร์ทั้งเล่มและเป็นจุดศูนย์กลางของจักรวาล; ดังนั้นถ้าเรามีประสบการณ์ต่อโรมบทที่ 8 เราก็จะอยู่ในศูนย์กลางของจักรวาล.
- II. โรมบทที่ 8 ไม่ใช่บทที่กล่าวถึงหลักธรรม แต่เป็นบทที่กล่าวถึงประสบการณ์; บทนี้ไม่ได้กล่าวถึงหลักธรรมของตรีเอกภาพ แต่กล่าวถึงตรีเอกภาพที่อยู่ในประสบการณ์ของชีวิตคริสเตียน.
- III. โรมบทที่ 8 เปิดเผยว่าพระเจ้าตรีเอกภาพที่ผ่านขั้นตอนในฐานะกฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตได้ประทานชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์แก่ผู้เชื่อเพื่อการดำเนินชีวิตของพวกเขา — ข้อ 2, 6, 10-11, 26-29.
- IV. โรมบทที่ 8 เกี่ยวข้องกับพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตที่ครอบคลุมสรรพสิ่ง ซึ่งเป็นการสำเร็จสุดยอดของพระเจ้าตรีเอกภาพ; พระวิญญาณนี้ทำให้เราเป็นเหมือนกับพระคริสต์ในชีวิต, นิสัย, และการสำแดงอย่างสิ้นเชิง; นี่คือโรมบทที่ 8.
- V. “แต่ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าอาศัยอยู่ในท่าน ท่านก็มีได้อยู่ในเนื้อหนังแต่อยู่ในวิญญาณ” — ข้อ 9ก:
 1. บทนี้ได้เปิดเผยแก่เราว่าพระเจ้าตรีเอกภาพคือพระบิดา (ข้อ 15), พระบุตร (ข้อ 3, 29, 32), และพระวิญญาณ (ข้อ 9, 11, 13-14, 16, 23, 26) ทรงแจกจ่ายตัวของพระองค์เองเป็นชีวิตเข้าสู่ภายในเราซึ่งเป็นมนุษย์ที่มีสามส่วน (วิญญาณ, จิต, กาย) ของเราอย่างไร (ข้อ 2, 6, 10, 11) เพื่อให้เรากลายเป็นบุตรทั้งหลายของพระองค์ (ข้อ 14-15, 19, 23, 29, 17) สำหรับที่จะก่อรูปเป็นพระกายของพระคริสต์ (12:4-5).
 2. หากเรายอมให้พระวิญญาณของพระเจ้าตรีเอกภาพประทับครองเรือนอยู่ในเรา เช่นนี้ในประสบการณ์ของเรา เราก็จะอยู่ในวิญญาณ ไม่อยู่ในเนื้อหนังอีกต่อไป.
 3. เมื่อเราเป็นเช่นนั้น พระเจ้าตรีเอกภาพในฐานะที่เป็นพระวิญญาณก็สามารถแผ่ขยายจากวิญญาณของเรา (8:10) ไปสู่จิตซึ่งมีความคิดของเราเป็นตัวแทน (ข้อ 6) และในที่สุดพระองค์ก็จะประทานชีวิตให้แก่กายที่ต้องตายของเราอีกด้วย (ข้อ 11).
- VI. “ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็มีได้อยู่ฝ่ายพระคริสต์” — ข้อ 9ข:
 1. กรณีนี้ก็แสดงให้เห็นว่า การที่เราอยู่ฝ่ายพระคริสต์นั้นขึ้นอยู่กับพระวิญญาณของพระองค์.
 2. ถ้าไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ หรือหากพระคริสต์ไม่ได้เป็นพระวิญญาณ เราก็ไม่มีทางที่จะได้เข้าสนิทและอยู่ฝ่ายพระองค์ได้.
 3. อย่างไรก็ดี พระคริสต์ทรงเป็นพระวิญญาณ (2กธ.3:17) และพระองค์อยู่ในวิญญาณของเรา (2ตธ.4:22) และยังเป็นวิญญาณเดียวกันกับเราอีกด้วย (1กธ.6:17).
 4. พระวิญญาณของพระเจ้ากับพระวิญญาณของพระคริสต์ไม่ได้เป็นพระวิญญาณสององค์ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว.
 5. การที่เปาโลสามารถใช้ชื่อเรียกสองชื่อเรียกนี้สลับกันได้ก็เป็นการชี้บ่งว่าพระวิญญาณแห่งชีวิตที่อาศัยอยู่ภายในในโรม 8:2 ก็คือพระวิญญาณผู้ประทานชีวิตที่ครอบคลุมสรรพสิ่งของพระเจ้าตรีเอกภาพทั้งองค์.
 6. พระเจ้า, พระวิญญาณนั้น, และพระคริสต์ได้กล่าวไว้ในข้อ 9 ทั้งหมด.
 7. ผู้ที่อยู่ในเรานั้นไม่ใช่สามพระองค์ แต่เป็นองค์เดียวเท่านั้น คือพระวิญญาณตรีเอกภาพของพระเจ้าตรีเอกภาพ — ยส.4:24; 2กธ.3:17; รม.8:11.
- VII. “แต่ถ้าพระคริสต์อยู่ในท่าน แม้มากายของท่านได้ตายเพราะเหตุความบาป แต่วิญญาณก็เป็นชีวิตเพราะเหตุความชอบธรรม” — ข้อ 10:
 1. วลีที่ว่า “พระคริสต์อยู่ในท่าน” เป็นประเด็นสำคัญของหนังสือโรม:
 - (1) ในบทที่ 3 พระคริสต์ทรงอยู่บนกางเขนหลังโลหิตช่วยไถ่เรา.
 - (2) ในบทที่ 4 พระคริสต์ทรงอยู่ในการเป็นขึ้น.
 - (3) ในบทที่ 6 เราทั้งหลายอยู่ในพระคริสต์.

- (4) ในบทที่ 8 พระคริสต์ทรงเป็นพระวิญญาณนั้นที่อยู่ในเรา.
- เมื่อเรายังไม่เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น วิญญาณภายในของเรานั้นตายแล้ว ส่วนกายภายนอกยังมีชีวิตอยู่.
 - บัดนี้เมื่อพระคริสต์อยู่ในเรา แมื่อกายภายนอกจะตายเพราะเหตุความบาป แต่วิญญาณภายในนั้นกลับมีชีวิตเพราะเหตุความชอบธรรม.
 - เมื่อพระคริสต์ได้เข้าสู่ภายในเราเป็นชีวิต สถานการณ์แห่งความตายที่อยู่ในร่างกายของเราที่ถูกเปิดโปงออกมา.
 - ในวิญญาณของเราเมื่อพระคริสต์ผู้เป็นพระวิญญาณนั้นเป็นความชอบธรรม ผลลัพธ์ก็คือชีวิต; แต่ในเนื้อหนังของเรากลับมีซาตานซึ่งเป็นความบาป ผลลัพธ์ก็คือความตาย.
 - เพราะเหตุการตกต่ำของมนุษย์ ความบาปที่นำความตายเข้ามาจึงได้เข้าสู่ร่างกายของมนุษย์ทำให้ร่างกายนี้ตายและไร้สมรรถภาพในเรื่องราวของพระเจ้า:
 - แม้พระเจ้าได้รับโทษความบาปในเนื้อหนังไปแล้ว (ข้อ 3) แต่ความบาปนี้ก็ยังไม่ได้ถูกถอนรากถอนโคนออกไปจากกายที่ตกต่ำของมนุษย์
 - ดังนั้นร่างกายของเราจึงยังคงตายอยู่.
 - พระวิญญาณนั้นในโรม 8:10 คือวิญญาณที่บังเกิดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งตรงข้ามกับร่างกายที่ตกต่ำของมนุษย์.
 - วิญญาณที่เป็นชีวิตเพราะเหตุความชอบธรรมนี้ชี้ถึงวิญญาณของมนุษย์ของเรา ไม่ใช่พระวิญญาณของพระเจ้า.
 - วิญญาณของเราไม่เพียงได้บังเกิดใหม่และถูกทำให้มีชีวิตเท่านั้น แต่วิญญาณนี้ยังกลายเป็นชีวิตอีกด้วย:
 - เมื่อเราเชื่อในพระคริสต์ พระองค์ผู้เป็นพระวิญญาณแห่งชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ได้เสด็จเข้าสู่ในวิญญาณของเราและได้ผสมกลมกลืนกับวิญญาณของเรา.
 - สองวิญญาณนี้จึงได้กลายเป็นวิญญาณเดียวกัน — 1ทธ.6:17.
 - ในการโปรดให้ชอบธรรมของพระเจ้านั้น เราได้รับความชอบธรรม ซึ่งก็คือพระเจ้าตรีเอกภาพเองที่ได้เข้าสู่ตัวเรา เข้าสู่วิญญาณของเรา — รม.8:10:
 - ผลลัพธ์แห่งความชอบธรรมนี้ก็คือชีวิต — 5:18, 21.
 - บัดนี้วิญญาณของเราจึงไม่เพียงมีชีวิตเท่านั้น แต่ยังเป็นชีวิตอีกด้วย.

VIII. “แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตายอาศัยอยู่ในท่าน พระองค์ผู้ทรงให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตายนั้น จะทรงประทานชีวิตให้กายที่ต้องตายของท่านด้วย โดยพระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงอาศัยอยู่ในท่าน” — 8:11:

- ในข้อนี้มีพระเจ้าตรีเอกภาพที่ครบถ้วนทั้งองค์ — “พระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตาย,” “พระคริสต์,” และ “พระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงอาศัยอยู่ในท่านทั้งหลาย.”
- พระคริสต์ได้แจกจ่ายตัวของพระองค์เข้าสู่ภายในผู้เชื่อทั้งหลาย ซึ่งจะเห็นได้จากวลีที่ว่า *ประทานชีวิตให้กายที่ต้องตายของท่าน* ซึ่งแสดงว่า การแจกจ่ายนี้ไม่เพียงเกิดขึ้นที่ศูนย์กลางของตัวเราเท่านั้น แต่ยังบรรลุถึงรอบนอกด้วย คือได้บรรลุถึงทั่วทั้งตัวของเรา.
- ประทานชีวิต* ไม่ได้เล็งถึงการเยียวยารักษาของพระเจ้า แต่เล็งถึงผลลัพธ์ของการที่เรายอมให้พระวิญญาณของพระเจ้าได้ประทับครองเรือนอยู่ในเราและให้ทั่วทั้งตัวของเราซาบซ่านไปด้วยชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์.
- เมื่อเป็นเช่นนั้น พระองค์จึงได้ประทานชีวิตให้แก่ร่างกายที่ต้องตายและกำลังตายอยู่นั้นไม่เพียงเพื่อเยียวยารักษาร่างกายนี้เท่านั้น แต่ยังทำให้ร่างกายนี้กลับมีชีวิตเป็นขึ้นเพื่อมาทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จลุล่วงอีกด้วย.